

Håll ögonen på Ryssland

Ryssland är både Europa och Asien. Det geografiska läget och de enorma energi- och råvarutillgångarna leder till oanad makt.

■ Välsade soldater marscherar över Röda Torgets stenbeläggning. Lastbilar med krigsveteraner rullar in från Manegetorget och jag kan följa dem tills de passerar Leninmausoleet där de tittar upp och vinkar åt en glatt leende amerikansk president G.W. Bush som står där på tu man hand med sin ryske vän Vladimir Putin på Leninmausoleets tak. En scen från en science fiction? Nej. Episoden är hämtad från firandet av 60 års jubileet av Sovjetarmens seger över Nazityskland 1945 som direktsändes via rysk satellit.

Diplomatiska förbindelser

För första gången i historien bevittnade en amerikansk president en rysk militärparad på Röda torget i Moskva. Redan när USA och Ryssland öppnade diplomatiska förbindelser 1809 var förhållandet bra länderna emellan. Inte blev det sämre då Tsar Alexander II, 1867 sålde Alaska till USA för endast sju miljoner dollar. Orsaken var att Ryssland då

INLÄGGET

Göran Johansson, Ramsjö, internationell s-ledamot samt EU-ledamot

inte hade den flotta som behöves för att försvara Alaska emot Storbritannien.

Men ett avgörande skäl till det goda förhållandet mellan USA och Ryssland i dag är nog att Rysslands, Katarina den Stora, sände soldater för att kämpa på nordstaternas sida i det amerikanska inbördeskriget. Ryssland ville hjälpa det unga USA emot sina traditionella europeiska fiender. Allt medan Storbritannien och Frankrike, det gamla Europa, hjälpte de slavförtryckande sydstaterna i hopp om att kunna splittra upp och försvaga USA. Sådant glömmes inte de patriotiska amerikanerna.

Under andra världskriget tog så Franklin D Roosevelt och USA

parti för de tappert kämpande Sovjetsoldaterna mot den skrämmande nazismen. Vi fick 9 maj 2005 bevittna 60 års firandet av de allierades seger i andra världskriget. En seger som då, definitivt gjorde slut på det europeiska världsherraväldet till förmån för USA och Sovjetunionen.

Superstatsprojektet EU

Efter Sovjetunionens upplösning har Europa fram till nu fått uppleva en nyrenässans i försöket att återupprätta sitt forna världsherravälde i form av ett superstatsprojekt vid namn EU. Detta försök har mött oöverstigligen svårigheter genom Frankrikes och Nederländernas nej till den nya EU-konstitutionen. Denna är nämligen nödvändig för ett supermakts-EU.

Den fraktion inom EU, bestående av främst de forna östeuropeiska nya staterna samt balterna, men även Sverige, vilka förespråkade en tuffare linje mot Ryssland, har kraftigt försvagats.

Ryssland är både Europa och Asien. En hel kontinent på över 17 miljoner kvadrat kilometer. Världens geografiskt största statsbildning på väg mot stabil demokrati. En demokrati under rysk kontroll.

Ryssland är också initiativtagare till Shanghai Cooperation Organization, SCO, som bildades 1999 efter Kosovokriget. SCO består av Ryssland, Kina, Kazakstan, Kirgistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Mongoliet som fick observatörsstatus 2004. I juli i år blev Indien, Pakistan och Iran observatörsstater.

Dessa tio SCO-stater kommer att inneha den oerhörda arealen av 35 917 990 miljoner kvadrat kilometer med en befolkning på närmare tre miljarder.

Med en BNP större än USA och med en medelålder betydligt lägre än i USA och EU men framförallt en ekonomisk tillväxt som är mer än dubbelt så stor som i USA och EU.

Den egna territoriella tillgången på olja och naturgas i förhål-

lande till egen produktion och konsumtion är mångdubbelt större hos SCO än i EU och USA.

I detta avseende blir SCO med hjälp av Ryssland ekonomiskt oberoende.

Utnyttjar sina tillgångar

Så den blivande WTO-medlemmen Ryssland, utnyttjar inom SCO, sitt geografiska läge samt enorma energi- och råvarutillgångar, vilka Hitler misslyckades med att lägga beslag på, till att handla med såväl USA som EU.

Uzbekistan har nyligen sagt upp avtalet för den amerikanska militärbasen i landet men det är inte, som man skulle kunna tro av nyhetsrapporteringen att döma, en ensidig uzbekisk åtgärd. Detta bestämde SCO under sitt senaste toppmöte i Kazakstan. SCO har för avsikt att eliminera USA:s närvaro i området överhuvudtaget. Även i Afghanistan. Så det gäller för oss i Sverige att öppna ögonen åt ett annat håll än det västra. Världen är mycket större än så.

Hur mäts social kompetens?

■ Jag undrar, hur definierar du, Sören, insändare den 5/8, social kompetens? Vad innebär det, att man inte skulle ha tillräckligt sådant? Man kan också fråga, om de som påpekar andras brister i social kompetens kan räknas till "de kunniga" eller "de icke-kunniga" på detta område? Vilken kompetens ska krävas för att kunna noggrant och meningsfullt mäta någon annans sociala kompetens?

Du skriver att bristen på social kompetens hindrar tillväxt hos småföretag i länet, när en man/kvinna väljer att starta eget företag, sker det oftast på hans/hennes specialkompe-

tens. Det tar några år av tufft arbete att etablera företaget, få en trogen kundkrets, lära sig sköta allt i företaget på ett lämpligt sätt. Om företagaren kommer från anställning hos något annat företag, har man oftast inte erfarenhet att sköta försäljningen, inköpen, bokföringen och liknande. Det största intresset är troligen att själv syssla med kunduppdragen/tillverkningen, alltså med produkterna.

Frågan om tillväxt finns ständigt i tankarna, men vissa företagare väljer medvetet att inte satsa på tillväxt. Att anställa en person skulle ju innebära fördubbling av försäljningsarbetet,

inköpsarbetet och bokföringsarbetet. Dessutom skulle man behöva pengar till investeringar och för styrelsearbetet. Den största faran skulle vara, att man inte längre skulle få tid över att göra det roligaste; själva kunduppdragen eller tillverkningen. Att hitta en lämplig person, som skulle vilja dela hela arbetsbördan och ansvaret, ha en lämplig specialkompetens och ha en tillräcklig förståelse i småföretagandet är en så stor utmaning att många företagare väljer med sunt förnuft att låta bli. Det kan vara ett kompetent beslut.

T. Volotinen
en företagare

Glöm aldrig atombomberna!

■ I dag, 9 augusti, är det 60 år sedan en atombomb fälldes över Nagasaki i Japan med 35 000 döda människor som följd. Det var en plutoniumbomb som amerikanerna använde den dagen, till skillnad från uranbomben som fälldes över Hiroshima (200 000 döda) tre dagar tidigare. Syftet med Nagasaki-bomben var att utvärdera om plutoniumbomber var lika effektiva som uranbomber. Det gick tydligen alldeles utmärkt!

Några år därefter "uppfann" president Eisenhower begreppet "Atoms for peace" (fredlig atomkraft) för att rättfärdiga fortsatt uranbrytning och atombombtillverkning. Kärnvapenmakterna världen över hycklade mer eller mindre med sitt tal om "fredlig kärnkraft" under kalla krigets dagar, alltmedan upprustningen fortgick. Inte minst i Sverige, där forskning om en svensk atombomb försiggick, i stor hemlighet men med stor tillskyndan av höga militärer och en inre krets av politiker, flera år efter det att riksdagen 1959 sagt nej till svenska atomvapen. Tack vare en stark kvinnlig opinion på 50-talet slapp vi den blågula atombomben. Avslöjandet för allmänheten

om den svenska atombombforskningen kom först 1985 och 1987 i en serie artiklar i tidskriften Ny Teknik.

Naturligtvis finns det ingen "fredlig kärnkraft"! Till urankraft (som är den enda beteckning som säger vilken sorts energi det handlar om, precis som vattenkraft, vindkraft, vågkraft, solenergi, bioenergi) och atomvapen används samma råvara och samma teknik. Praktiskt taget alla kärntekniska processer som man i dag utnyttjar togs fram med det enda syftet att tillverka atombomber. Kopplingen mellan atomvapen och urankraft finns naturligtvis fortfarande även om den förnekas av många urankraftförespråkare och man, speciellt i västvärlden, gör allt för att skyla över sambanden. Atomvapen finns fortfarande, allra flest i USA, och de blir bara fler.

Det är viktigt att komma ihåg de två atombomberna över Japan – om och om igen. Aldrig tidigare har en sådan massiv förintelse av allt levande åstadkommit med en enda bomb från ett enda flygplan. Aldrig mera...

Birgitta Ohlsson
Alfta

Kräv en folkomröstning i konstitutionsfrågan

■ EG (EU)-rättens företrädare framför nationell rätt i medlemsländerna.

Men vad gäller då om EU väljer att anta en rättsakt som strider mot en gällande nationell regel i ett eller flera medlemsländer? I grundlagsförslagets artikel I-6 fastslås en central princip som gällt inom EG-rätten ända sedan 1964 men däremot aldrig kodifierats (aktiverats), nämligen EG-rättens företrädare framför medlemsländernas nationella rätt. Detta gäller dock i relation till de senares inte närmare definierade "rätt" ("the law of the Member States"), vilket innebär att den diskussion om förhållandet mellan EG-rätten och medlemsländernas grundlag som varit så livlig alltsedan den tyska författningsdomstolens avgörande om Maastrichtfördraget 1993 här

inte försvinner. Istället öppnas det upp för EU att aktivera det överstatliga förfarande även på det juridiskt rättsliga.

Vad som verkligen är intressant i sammanhanget, och skulle kunna ses som ett högst oväntat ställningstagande från medlemsstaternas sida till förmån för EU:s linje, är antagandet av en särskild deklaration (nummer 1) rörande artikel I-6. Så mycket är nog klart att om konstitutionen verkligen träder i kraft så lär inte EG-domstolen vara sen att utnyttja möjligheten att åberopa denna förklaring eller deklaration som tolkningsunderlag i någon ny dom rörande förhållandet mellan EU-rätt och nationell rätt. Förklaringen utgör det verkliga sprängstoffet i sammanhanget, i betydligt högre grad än artikel I-6 i sig själv. Även om förklaringens för-

mella juridiska status är oklar så måste man ändå fråga sig om medlemsländerna när de enades om denna verkligen var medvetna om de skilda tolkningar rörande företrädesprincipens innebörd som länge funnits mellan EG-domstolen och mäktiga domstolar i flera medlemsländer. EU-makten vill få slut på dessa rättsliga tvister genom att roffa åt sig makten från de nationella domstolarna och flytta den till EU. Sen är det bara för EU att utfärda dekret och bestämma över den nationella rättsapparaten. För mig är detta ett hot mot demokratin, och därför vill jag se en folkomröstning i konstitutionsfrågan snarast, så att vi åtminstone får chansen att säga vårt folkliga nej.

Bengt Albertson
aktiv för julilistan

Bra svar av Judoklubben

■ Jag har själv sedan länge trott att inom budo så bygger åtminstone judo och aikido på respekt för sina medmänniskor. Jag tycker att svaret från Hudiksvalls Judoklubb den 6/8 är bra, och jag lutar på att slagskampar inte är välkomna i er klubb! Jag tycker också det är väl att Judoförbundet avfört den som var inblandad i dödsmisshandeln från landslaget. Men som läget är nu har jag ingen aktning alls för den Stockholmsklubb som dels anordnade det urspårade ungdomsläget och som enligt uppgift inte ute-

slöt den före detta landslagsmannen som deltagit i dödsmisshandeln. Att den klubben varit framgångsrik i tävlingssammanhang är av underordnad betydelse. Inom judo ingår visserligen varken slag eller sparkar, så att sparka ihjäl någon är alltså inte ett direkt missbruk av judo. Däremot har en slagskämpe som kan judo tyvärr en verktygslåda för att få omkull människor, sedan kan han fortsätta med sparkar och slag på den som ligger.

Undrande idrottsintresserad